

dig i, er simpelt hen historieforfalskning. Det er jeg nødt til at sige.

Det Konservative Folkeparti havde ikke ændret linje. Vi var enige med Venstre. Vi var med og stillede krav om nye møder, for at vi kunne komme med. Det krævede en lille imødekommeelse fra ministeren og hendes to regeringspartier. Det kunne hun ikke trumfe igennem. Jeg tror faktisk, ministeren gerne ville have givet os den indrømmelse, men SF blokerede; det var jo situationen. Det var ikke sådan, at Det Konservative Folkeparti ikke ønskede at være med. Vi ville meget gerne have været med, men vi havde brug for en enkelt lille garanti, som ministeren havde givet mundtligt, men som hun ikke ville gentage skriftligt i betænkningsbidraget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så vender vi tilbage til nutiden. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om en generel arbejdsmiljøafgift.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(FremSAT 10/11 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Det er en mærkedag i dag – det er det for arbejdsmiljøet, og det er det også for Socialdemokratiet – for vi førstebehandler jo et lovforslag, som er det første i en række, vi kalder incita-

mentspakken, og som skal ses som en samlet helhed. Vi indfører grønne afgifter på arbejdsmiljøområdet, hvor man så at sige kommer til at betale efter forbrug – eller misbrug, om man vil.

LO foretog for nogle år siden en stor undersøgelse blandt sine medlemmer for at få en bedre viden om, hvilke områder lønmodtagerne vægtede højest i forhold til det gode liv, ja, i forhold til et godt arbejdsliv, og her kom arbejdsmiljøet ind på en klar førsteplads – langt foran traditionelle krav som mere i løn, længere ferie, ja, hele 61 pct. vægtede et godt arbejdsmiljø højere. Det er tankevækkende.

Lad mig slå fast, at vi i Danmark – også målt efter international standard – har en godt arbejdsmiljø, og vi har, siden vi kom til i 1993, til stadighed sat arbejdsmiljøet højt på dagsordenen med en lang række initiativer, men vi må også slå fast, at vi alligevel har alt for mange arbejdsskader og alt for mange ulykker. Det betyder helt uacceptable lidelser for den enkelte og belaster samtidig samfundet meget – også økonomisk, ja, de mest troværdige undersøgelser på det her område peger på, at det koster samfundet et tocifret milliardbeløb om året.

Lad mig gå over til incitamentspakken. Den pakke, vi tager hul på med det her forslag, arbejder jo både med pisk og gulerod. Vi har prøvet det med guleroden meget længe, men det har ikke hjulpet nok. Derfor er det vigtigt at understrege, at forslaget er et led i en samlet incitamentspakke på hele arbejdsmiljøområdet.

Pakken består af følgende elementer:

En arbejdsmiljøafgift, der pålægges alle virksomheder. Dog kan virksomheder, der bliver arbejdsmiljøcertificerede, ansøge om at få tilbagebetalt afgiften, så de holdes fuldstændig skadefri.

En certificerings- og tilskudsordning for virksomheder med et særlig godt arbejdsmiljø, og det indebærer også, at de slipper for arbejdsmiljøafgiften.

En udvidelse af bedriftssundhedstjenesten, så vi får hele arbejdsmarkedet med, ja, vi får faktisk 1,4 mio. lønmodtagere med under BST-ordningen, og det har været et længe næret ønske fra vores side.

En ny BST-ordning, som jeg vil kalde langt mere fleksibel og behovsorienteret, hvor vi samtidig gør BST til en vigtig spiller i forhold til folkesundheden, til en reduktion af sygefraværet og i forhold til at yde virksomhederne rådgivning.